

Vi må ikke glemme, at vi har ca. 1 million mennesker i den arbejdsduelige alder parkeret i passive ordninger. Nogle er syge, nogle har blot trukket sig tilbage. Hertil kommer, at vi har 700.000 folkepensionister, og det tal stiger til 900.000 i løbet af nogle årtier. Derfor bør vi allerede nu begynde at planlægge en pensionsreform, så vore efterfølgere her i salen ikke bliver tvunget ud i panikløsninger, som rammer mennesker, som har planlagt deres alderdom på en offentlig ydelse af en vis størrelse.

Jeg mener helt klart, at en afklaring fra de ansvarlige partier her i Folketinget også vil medvirke til, at de nuværende pensionister og efterlønsmodtagere kan få en større tryghed. Der er behov for en langsigtet ændring af efterlønsordningen, så den enkelte tilskyndes til at forblive på arbejdsmarkedet. Om 10 år kunne grænsen hæves til 63 år; det vil være ansvarlighed.

Vi har ikke råd til at fortsætte den udvikling, som vi er inde i, når fremtiden byder på flere ældre medborgere og færre unge mennesker; det er allerede sagt fra talerstolen her i dag. Hertil kommer, at arbejdsstyrken bliver mindre og mindre. Det betyder erfaringsmæssigt større sandsynlighed for virksomhed og dermed større omkostninger for lønsmøderne. Det afføder igen en dårligere konkurrenceevne med efterfølgende balanceproblemer i dansk økonomi.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi deltager gerne i initiativer på det seniorpolitiske område omkring fleksibilitet, omkring yderligere tiltag for at få en holdningsændring. Men vi må konstatere, at folk i dag ikke benytter de fleksible ordninger i den udstækning, som vi gerne så, og udviklingen er klar: Man forlader arbejdsmarkedet som 60-årig og tager hul på et nyt kapitel af sit liv, når muligheden er til stede.

Det fremgår også af en rapport fra Socialforskningsinstituttet, »Arbejde og tilbagetrækning i 90'erne og fremtidens pensionister«. Her kan man også læse, at der ikke kan være megen tvivl om, at a-kasse-medlemskabet ud over dagpengesikringen bevidst fungerer som en slags pensionsforsikring. Melder man sig ind som 40-årig, kan man efterfølgende hæve 3/4 mio. kr. over en 7-årig periode for et bidrag på 80.000 kr. Vi kan også læse, at 93 pct. af de nuværende erhvervsaktive mellem 30 og 66 år opfylder den nugældende 20-års-regel, og når så mange erhvervsaktive siger, at de senere vil gå på efterløn, er der altså hold i denne påstand, for så vidt angår de formelle forudsætninger. Det må blot konstateres.

Ministeren er som mange andre optaget af seniorpolitikken. Det er godt nok, men selv om der opfindes flere præmieringsordninger, tvivler vi på effekten, netop fordi det er blevet helt normalt at trække sig tilbage som 60-årig. Det er også det, man oplever på de virksomheder, som er gået ind og har fostret en markant seniorpolitik.

Derfor mener vi heller ikke, at vi skal forvente en revolution af de trepartsforhandlinger, der er indkaldt til, når vi ser på provenuet af de passive ordninger.

Men vi vil gerne gentage, at vi deltager gerne konstruktivt i denne debat, så fremtidens pensionister får mulighed for at forlade arbejdsmarkedet via deltidsordninger og fleksible ordninger, men at tro på, at man kan matche efterlønsordningen, er en utopi.

Vi så gerne, at de eksisterende ordninger fik mere vind i sejlene. Når den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder er blevet så lav, som den er, bliver det ekstra svært for de over 50-årige, som løber ind i arbejdsløshed. Vi har sagt det, og vi vil gerne benytte lejligheden til at sige det igen i dag, at folk midt i 50'erne og folk over 50 år bliver aldersdiskrimineret i forbindelse med arbejdsløsheden, når den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder ligger så tæt på de 60 år, som den gør i dag.

Derfor ønsker vi fra konservativ side en særlig indsats over for de ledige over 50 år, en fortrinsstilling for de ledige over 50 år. Nu er det ikke sådan, at vi går ind for løntilskud, det så vi helst ikke var til stede, men det er nu engang en nødvendighed, og det viser, at det er en af de ordninger, der gør, at ledige over 50 år kan forblive på arbejdsmarkedet.

Vi ønsker altså en differentieringsmodel for privat løntilskud, hvorefter tilskuddet øges for de ledige over 50 år, herunder også ledige over 60 år, i en overgangsperiode. Vi mener ikke, at vi behøver at komme og bære nogle penge frem til det her forslag, for vi mener, at det kan gøres udgiftsneutralt ved at skære i tilskuddet til de yngre.

Nu har vi en årrække gjort en hel del for unge arbejdsløse, og her tænker jeg ikke mindst på de krav, man nu har stillet til de forsikrede ledige under 25 år uden en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det har vist sig at være en succes. Nu er tiden inde til, at vi prøver at se en lille smule på de personer, der bliver aldersdiskrimineret, når de bliver arbejdsløse.